P. FEDOSEYEV

LENİNİZM VE İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİ

TÜSTAV

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
Yayınları

TÜSTAV

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK Yayınları

3 Kasım 28 - İst.
Ruhi

TÜSTAV

Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No: 3/1
Cağaloğlu/İstanbul

Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci/İST

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK Yayınları
Eğitim Dizisi: 2

Bu broşür, SSCB Bilimler Akademisi aylık yayın organı Social Sciences dergisinin 1978-2 sayısında yeralan P. Fedoseyev'in «Leninism and the Progressive Movement of the Youth» adlı yazısından alınmıştır.

Birinci Baskı:
Eylül 1978

TÜSTAV

Baskı: Karaca Ofset

P. FEDOSEYEV

LENİNİZM VE İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİ

TÜSTAV

Çeviren:
Hüseyin Çakar

TÜSTAV

Lenin, toplumun komünist ilkeler üzerinde devrimci yeniden biçimlendirilmesinde gençliği her zaman önemli bir etmen saymıştır. Gelecekteki toplumsal ilerlemenin genç kuşağın emekçi çoğunluğunun izlediği yola bağlı olacağını sık sık vurgulamıştır.

Gençliğin yükselen politik etkinliğinin nedenini araştıran her çözümleme, dünya sosyalist sisteminin, çağımızın, tüm anti - emperyalist, devrimci ve kurtuluş hareketlerinin yüksek bir düzeyde olduğunu dikkate almak zorundadır.

İşçi sınıfı, dünyanın yeniden biçimlendirilmesinde her zaman en etkin, ardıcıl ve devrimci savaşçı olmuştur. İşçi sınıfı, gelişmiş sosyalist toplumun kurulmasında belirleyici güç, politik öncü, tüm tinsel değerlerin, komünist normların ve ilkelerin, devrimci ve emekçi geleneklerin yaratıcısı ve

sürdürücüsü olmuştur. Dünya sosyalist sisteminin kurulması ve kardeş ülkelerin işçi sınıfları tarafından esinlendirilen ve sağlamlaştırılan dünya sosyalist topluluğunun uluslararası birliği, uluslararası işçi sınıfının bir kazanımı olmuştur.

İşçi sınıfı, tüm anti - emperyalist hareketin ve sermaye [kapitalist] ülkelerindeki toplumsal ilerleme savaşımının öncüsüdür.

Dünya gelişiminin günümüz aşamasında, farklı toplumsal ve politik güçler devrimci sürecin parçası haline gelmiştir. Aynı zamanda, köylülüğün, kent orta katmanlarının ve küçük burjuva tabakaların büyük devrimci potansiyeli kendini göstermiştir. Ortak savaşıma mühendisler ve teknisyenler, beyaz yakalı işçilerin çok büyük bir kesimi, aydınlar ve gençlik katılmaktadır. Savaşımın nüfusun diğer kesimleriyle sıkı sıkıya bağlanmasıyla kapitalist ülkeler proletaryasının ekonomik ve politik savaşımı, işçi sınıfına tüm ulusun çıkarlarının kararlı ve bilinçli bir sözcüsü olma görevini vermiştir.

İşçi sınıfının emperyalizme ve iç gericiliğe karşı savaşımı, ulusal kurtuluş bölgelerinde, Üçüncü Dünya ülkelerinde de gelişmektedir.

Uluslararası işçi sınıfı hareketinin

dünya devrim sürecindeki belirleyiciliğini - onun öncüsü - devrim sürecinin temel eğilim ve amaçlarını, günümüz toplumsal ilerlemesinin derinde yatan gereksinimlerini tümüyle dile getiren, komünist hareket sağlamıştır. Çağımızda, insan toplumunun gelişiminde en ilerici eğilimlerin dünya komünist hareketinin pratik kazanımlarında anlamını bulduğunu söylemek abartma olmayacaktır.

SBKP 24. Kongresi tarafından kabul edilen Leninist Barış Programı'nın, Barış ve İşbirliği İçin Daha İleri Savaşım Programı'nın ve 25. Kongre tarafından geliştirilen Halkların Bağımsızlık ve Özgürlüğü Programı'nın başarıyla uygulanmasıyla dünyadaki gerilimin belirgin bir biçimde yumuşatılması, dünya sosyalist sisteminin son yıllardaki en büyük kazanımı olmuştur.

Uluslararası gerilimin yumuşaması, tekellerin egemenliğine karşı savaşımlarında emekçi yığınların demokratik hareketi için elverişli koşullar yaratmıştır; anti - emperyalist güçlerin tüm kesimlerinin birliği ve işçi sınıfının kitlesel politik bağlaşıklıklar kurması için yeni olanaklar sağlamıştır.

Günümüz devrimci gençlik hareketi, sosyalizm ve komünizm için tarihsel savaşımda önemli bir etmen olmuştur. Olgun

sosyalizm koşullarında yaşayan Sovyet gençliği komünizmin kurulmasına çok büyük katkıda bulunuyor.

30 yaşın altındaki genç insanlar Sovyetler Birliği'nde toplam iş gücünün % 40'ını oluştururlar. Gençlik, sosyalist ekonominin, kültür ve eğitimin geliştirilmesinde çok büyük bir güç olmuştur. Durum diğer sosyalist ülkelerde de bunun benzeridir.

Sovyet halkı, devletin yönetiminde gençliğe önemli bir görev emanet etmiştir. Halk, Komünist Parti ve Sovyet Hükümeti, İç Savaş'ta ve Büyük Anayurt Savaşı'nda doğüşen insanların ve savaş öncesi ve sonrası dönemdeki Beş Yıllık Plan'ların gerçekleştirilmesinde ağır işçilerin büyük çoğunluğunu gençliğin oluşturduğunun bilincindedir. Sovyetler Birliği ve sosyalist topluluğun diğer ülkelerinde günümüz genç kuşağı, çalışmaya karşı komünist tavırları ile babalarının ve dedelerinin devrimci geleneğine bağlılıklarını kanıtlamış ve en ileri toplumsal sistemde bayrağı kuşaktan kuşağa taşıdıklarını göstermişlerdir.

Kapitalist ülkelerde ise durum tümüyle farklıdır. «Burjuva ülkelerindeki genç kuşak» diyor SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyeti Prezidyumu Başkanı Leonid Brejnev, «kapitalist düzende ve yaşam biçiminde her gün da-

ha fazla düş kırıklığına uğruyor, öfke ve protestolarını çeşitli biçimlerde gösteriyor. Bu kuşağın büyük bölümü eski sisteme karşı bilinçli bir savaşım yolu izliyor. Kapitalizm için gençliği denetim altında tutmak ve üzerlerindeki etkisini sürdürmek daha zorlaşıyor. Artık, kapitalizmin hiçbir geleceğinin, hiçbir tarihsel açınımının olmadığı açıkça görülüyor.» (1)

Asya, Afrika ve Latin Amerika gençliği, günümüz genç kuşağının anti-emperyalist ve barışsever güçlerinin birleşik cephesinin güçlü bir parçasıdır.

Gençlik kitlelerinin yükselen devrimci enerjisi, toplumsal ve politik rollerinin pekişmesi dünya devrim sürecinin günümüz aşamasının en önemli özellikleridir.

Dünya komünist hareketinin çıkarları, çalışan insanların tüm kuşaklarının, özellikle işçi sınıfının birliğini gerektirir. Bu, mantıksal olarak proletaryanın sınıf savaşımının Leninist doktrininden ve devrimci geleneklerin sürdürülmesinden kaynaklanıyor. «Genç işçiler» diye işaret ediyordu Lenin, «birçok grevler örgütleyen, devrimlerde yer alan, devrimci geleneklere sahip çıkan ve geniş bir politik uzak görüşlülüğe sahip olan, baskı ve sömürüye karşı savaşta pişmiş **savaşçıların** deneyimlerine gerek duyar.» (2) Kapitalist toplumun top-

lumsal kötülüklerine karşı savaşa giren gençlik için, uluslararası işçi sınıfı hareketi, insanlığın aydınlık geleceği uğrunda verilen kararlı savaşımda iyi bir örnektir [modeldir]. İşçi sınıfı ile gençlik ve onların hareketleri arasındaki ilişkiler Marksist - Leninist Teori tarafından işçi sınıfı ve bağlaşıkları arasındaki ilişkilerin bir parçası olarak ele alınır.

İşçi sınıfı ve bilimsel sosyalizm ile yakın bağlar, gençlik ve gençlik hareketi için tek ilerici ve devrimci perspektifi oluşturur. Dünyanın sosyalist dönüşümü genç kuşağın insanca ilişkiler kurmasını, barışın sağlamlaştırılmasını ve insanoğlunun maddi ve manevi gereksinimlerinin karşılanmasını olanaklı kılmaktadır.

Toplumsal yaşamda önemli bir yere sahip olan gençlik hareketi bağımsız bir hareket değildir; kendi içinde ideolojik ve politik taktik üretmez. Ayrıntılı bir incelemeye dayanarak Lenin, gençlik hareketlerinin derin ve doğru bir çözümlemesinin, ülkedeki tüm sınıf ve politik güçlerin dizilişinin, tüm demokratik kitle ve işçi sınıfı hareketinin veya ideolojik eğilimlerin ve ana akımların çözümlenmesi dışında yapılamayacağını göstermiştir. Lenin, gençliğin politik özlemlerinin açıklaması toplumsal yaşamın gerçek koşullarında aranmalı-

dır diye vurguluyordu. (3)

Komünistler, gençlik içindeki sınıf farklılaşmasının farkındadırlar ve aynı zamanda onları özel bir toplumsal grup olarak ele alırlar. Gençlik yeni olana yönelmesi ile, geleceğe dönük görüşleri ile belirginleşir. Lenin, genç kuşağın bu özelliğine dikkat çekti: gençliğin devrimci potansiyelini ve onları Komünist Parti safına çekmek için geniş olanakları ortaya koydu. «Biz geleceğin partisiyiz, gelecekse yeniliklerin en istekli izleyicisi gençliğindir.» diye yazdı. (4)

Lenin, gençlik arasında özel çalışma şekilleri bularak, onlara yanlışlarını düzeltmede, Parti'nin, gençliği ve örgütlerini yönlendirmesinin en önemli ilkesi olan ikna yöntemini kullanarak yardım etti. Komünistler, savaşmaya istekli, ancak deneyimden yoksun gençlikle, gençliği yanlış yollara götürebilecek yalancı devrim teorisyenleri arasında kesin bir ayırım yapmanın gerektiğinin farkındadırlar. Bu yüzden, bir yanda oportünizm ve ultra devrim ideologlarına karşı, öte yanda ise, gençliğin önyargılarına karşı değişik savaşım yöntemleri ve biçimleri olmalıdır. İşte Lenin'in bu konu üzerine yazdıkları: «Proletaryaya öncülük ve öğretmenlik savında olan, ancak onu yanlış yola götüren yetişkinler ay-

rı bir şeydir; böyle insanlara karşı **acımasız** bir savaşım verilmelidir. Diğer yanda, ancak, **hâlâ** öğrendiklerini açıkça söyleyen **gençlik** örgütleri, başka bir şeydir. Hatalarına karşı sabırlı olmalı ve onları yavaş yavaş, **ikna ederek,** onlarla savaşmaksızın düzeltmeye çalışmalıyız.» (5)

Aynı zamanda, Lenin bilimsel sosyalizmin ilkeli önermelerinin yadsınması yoluyla gençliğe dalkavukluk yapılamayacağını, ya da gençlik arasında moda olan eğilimlere kendini kaptırma hareketlerine izin verilemeyeceğine dikkati çekti. «Gençliğe dalkavukluk yapmamalıyız» diye vurguladı. (6)

Lenin, gençliğin devrimci eğitimi için uyumlu bir sistem geliştirdi; gençlik arasında çalışmada maksimum çabaların, gençlik hareketinin işçi sınıfının çıkarları için, barış ve sosyalizm için, sınıf savaşımına etkin katılan bir güç olarak geliştirilmesinde yoğunlaşması gerektiğini öğretti. Bu amaçla, «işçi sınıfı gençliğini sosyalizm ruhu ile ulusların kardeşliği bilinci ile eğitme yolunda» hareket etmeyi öneren bir karar Lenin ve Rosa Lüksemburg tarafından Stutgart Konferansına sunuldu. (7)

Lenin, gençliğin, Parti'nin örgütsel ön cülüğü altındaki devrimci harekete daha fazla katılmasını istemiştir (8). O, gençli-

ği eğitmede somut modeller oluşturmayı olanaklı kılan ve tüm genç insanlar için erişilebilir olan, devrimci eylemin tüm pratik biçimlerine gençliğin katılımını, politik bilgilenmenin temel bir okulu olarak ele almıştır. Gençliğin politikaya gösterdiği ilgiye karşı seslerini yükselten oportünistleri kıyasıya eleştirirken Lenin, gençliği, bütünsel ve devrimci bir dünya görüşüyle eğitme üzerine ana vurgu koydu.

Etkin bir politik güç ve komünist hareket için kaynak olan gençlik içinde çalışma, komünistlerin eylemlerinde önemli bir eğilim olmuştur. Burada, Komünistler, Leonid Brejnev'in Sovyet Komünist Gençlik Birliği'nin 17. Kongresi'nde öne sürdüğü önermeden yola çıkmaktadırlar; «Bu yüzden, Marksist - Leninist Teorinin genç insanlar tarafından öğrenilmesi, elde hazır kararların ezberlenmesi yerine, onları bağımsızca düşünme, ivedi sorunları çözümleme, toplumsal gelişimin yasa ve boyutlarını görme ve burjuva ideolojisine karşı uzlaşmaz bir savaşım yürütmelerine yardımcı olmalıdır.» (9)

Komünist partiler, temel çabalarını, savaş tehdidine, emperyalizme karşı savaşıma, gençliğin mümkün olan en geniş kesimlerini çekme, örgütlerini işçi sınıfı safına, sosyalizm safına daha yakınlaştırma,

onlara Marksist - Leninist bir dünya görüşü aşılamada gençliğin en gözde yeteneklerini kullanma savaşımında odaklaştırmaktadırlar.

Bu nedenle, Sovyet gençliğine büyük uluslararası görevler düşüyor. Ülkemiz sınırları içinde, onları bekleyen görev komünizmin öğrenilmesi, komünist toplumun inşasına katılmaktır; uluslararası düzeyde, günümüz gençlik hareketinde etkin bir görev yapmak, tüm ilerici ve anti-emperyalist güçlerin birliğini geliştirmek, gençliğin üzerindeki maceracı, Solcu, anarko-sendikalist akımlara ve milliyetçi tahrifatlara karşı savaşım vermek görevi ile karşı karşıyadırlar.

Marksist - Leninist dünya görüşü ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin öğrenilmesi, Leninist Komünist Gençlik Birliği'nin soylu bir görevidir.

70'li yılların başları, içinde birçok bölünmeler ve yeniden gruplaşmalar olan kapitalist ülkeler gençlik hareketinde belirgin değişikliklere tanık oldu. Önceki onyılda kendiliğinden gençlik hareketinin dik yükselimi önemli ölçüde kendini belli etti. Tekellere ve emperyalizm güçlerine karşı, işçi sınıfı ve demokratik kitle hareketi tarafından açılan savaşıma ve onların kazandıkları utkulara katkıda bulundu. Aynı

zamanda, gençliğin daha az kararlı kesimleri bu ülkelerde köklü sosyo-ekonomik dönüşümlerin gerçekleştirilmemesi ile düş kırıklığına uğrayıp yılgınlık göstermeye başladılar. Solcu ve aşırı-Solcu grupların kışkırtıcı ve maceracı eylemlerinin sonucu olarak harekette bunalım başgösterdi. Birçok arayış ve kavramlarla yaşamın gerçek koşulları arasındaki kopukluk belli aksaklıkları ve yeniden biçimlenmeyi kaçınılmaz hale getirdi. Dünya sahnesindeki bir takım değişiklikler de bu yeniden biçimlenmeyi gerekli kıldı: uluslararası gerilimlerin yumuşaması ve Güneydoğu Asya'da savaşın sona ermesi, anti-savaş ve anti-emperyalist hareketin yeni biçimlerini geliştiriyor ve yeni görevlerin kaynağı oluyor. Yeni savaşım biçimleri kapitalist ülkelerdeki egemen çevrelerin taktiklerinde de bir değişiklik gerektirdi, temel olarak bu değişiklik onların toplumsal manevralara daha çok başvurmalarında görüldü.

Demokratik gençlik hareketine rastlantısal olarak katılanlar ve bazı sempatizan unsurlar hareketi bıraktıktan sonra, gençlik hareketinin yeniden biçimlenmesi ve gelişimi için yeni yollar arayışı 70'lerin başında daha iyi görüldü. Birçok ılımlı liberal, geçici radikalizmlerinden vazgeçtiler ve Sol-kanat gençliğin eylemi daha da

yapmacık bir durum aldı. Aynı zamanda, idealist ve küçük burjuva Solcu görüşlere (ki bu ikisi sık sık birbiriyle karışmaktadır) yaslanmayı bırakan genç insanlar arasında bir çekirdek ortaya çıktı ve [onlar] bilimsel sosyalizme daha çok çekilmeye [ilgi duymaya] başladılar. Bu, politik deneyimin her zaman ortaya koyduğu belirleyici etkiden kaynaklandı.

Birincisi, öğrenci hareketi içinde, gençlik arasında işçi sınıfı hareketi ile daha sağlam bağlar kurma gereksinimi duyan bir anlayış yayılmaya başladı. Aynı zamanda, genç sanayi işçileri arasında yeni sosyo-psikolojik süreç başladı: [Onlar] sınıf bilinci hızla gelişerek tekellere karşı yaşlı kuşakla omuz omuza savaşıma katıldılar. Gençlik hareketleri, örgütleri ve grupları, demokratik hareketin diğer kolları ile, işçi sınıfı örgütleriyle, komünist ve işçi partileri ile politik bağlaşıklığın anlamını kavramaya başladılar.

İkincisi, aşırı-Solcu ideolojinin etkisinde ve sol gençlik hareketi içinde bunalımlara ve bazı büyük gençlik örgütlerinde bölünmelere yolaçan Solcu ve aşırı-Solcuların maceracı politikasında bir iniş görüldü. Demokratik kitle hareketi içinde konumlarını koruyan Sol-kanat gençlik kesiminde ortaya çıkan, politik gerçekliklerin daha doğ-

ru ve derin değerlendirilmesine ulaşma, işçi sınıfı ve demokratik hareketlerin onyıllardır sınadığı politik savaşımın tüm biçim ve araçlarını öğrenme çabasıdır.

Üçüncüsü, ulusal azınlıklardan genç insanlar ve genç göçmen işçiler arasındaki emek hareketinde bir tırmanış görüldü.

Dördüncüsü, sosyalizm düşünceleri, Marks, Engels ve Lenin'in düşünceleri demokratik gençlik arasında daha fazla tanınmaya başladı. Bu, kapitalist ülkelerdeki genç insanların sosyalist devletlerdeki gençlerin yaşamı ve yaratıcı çalışmalarına karşı, gerçek sosyalizm ve kazanımlarına karşı görülmemiş derecede ilgi duymalarına bağlıdır.

Gençliği de içeren demokratik kitle hareketinin, bu özelliklerinin 70'lerin yeni ekonomik koşulları ve toplumsal gerçekliği tarafından hiç de az olmayan ölçüde belirlendiğini anımsamak gerekir.

Bugün kapitalist ülkelerdeki devlet ilişkileri, büyük para ve finansman zorlukları, enerji bunalımı, artan işsizlik, ekonomik durumun şiddetli bir biçimde kötüleşmesi ve tek tek ülkelerde rakip tekel grupları ve çok-uluslu tekeller arasındaki yarışmanın görülmemiş ölçüde keskinleşmesi ile sonuçlanmıştır.

Tekelci devlet kapitalizmi koşullarında

bilimsel ve teknolojik devrim, işçi gençliğin yaşamsal çıkarları üzerinde korkunç bir etkide bulunmaktadır. Modern endüstrinin gelişmesi belli bir mühendislik eğitiminden geçmiş, iyice uzmanlaşmış işçilere gereksinimi artırmakta ve bu nitelikleri taşımayan bir çok genç işçiyi açıkta bırakmaktadır.

Sosyalist ülkelerde gençliğin aklına bile getiremediği işsizlik, kapitalist ülkelerde gençlik için bir kamçı olmaktadır.

İşçi gençliğin sıkıntıları, yaşlı işçilerden oluşan büyük bir işsiz ordusunun varlığı ile daha da kötüleşmektedir. İşçi ararken sanayi yöneticileri: Acemileri değil, sanayi deneyimi olanları tercih etmektedir. İşten ilk atılan genç işçiler olmakta ve kapitalist toplumda gençliğin hakları iş yasaları ile korunmamaktadır. 1977'de ABD'deki toplam işsiz sayısının % 19'unu 14-19 yaş arasındakiler oluşturuyordu.

Yaş ayırımı da üst düzeye varmıştır, genç insanlar büyüklerinin yarısı kadar ücret alırken, kızlara yetişkin işçilerin aldığının % 40'ı kadar bir ücret ödenmektedir. Genç insanlar her şeyde ayrıma tabi tutulmaktadır. Kural olarak, gençler uzmanlık gerektiren işleri kendilerine kapalı bulmakta, yüksek emek yoğunluğu gerektiren ve geri hizmet işlerinde çalışmaya zo-

runlu kalmaktadırlar.

Bu kötü yaşam koşullarında, gençlik hareketindeki kararlı eylemciler, günlük ekonomik ve politik savaşımın her biçimini öğrenme hedefine yönelmişler, politik bağlaşıklıkların sağladığı her türlü olanağı değerlendirme yolunda herşeyi yapmışlardır. Gençlik hareketi, her gün daha fazla genç, demokratik hareketin ana akımı ile birleşmekte; işçi sınıfı hareketi ile bağları gün geçtikçe daha fazla güçlenmektedir. Böyle ilişkiler Fransa ve İtalya'da güçlüdür ve Federal Almanya Cumhuriyeti ve Büyük Britanya'da da son yıllarda gözle görülür bir ilerleme kaydetmiştir.

Politik bilincin ve gençlik içindeki devrimci sosyalist eğilimlerin büyümesi, Sosyal Demokrat, Liberal ve Hıristiyan gençlik örgütleri üzerinde hızlandırıcı bir etkide bulunmuştur. Sosyal-Demokrat ve Hıristiyan partilerin Sol-kanatlarında toplanan gençler, köklü dönüşümler için istekler öne sürmektedir. İtalya Katolik İşçi Birliği'nin gençlik kesimi ülkede sosyalist gelişme yolunun tutulması yönünde karar almıştır. 1974 başında yapılan Münih Kongresi'nde Alman Sosyal-Demokrat Partisi'nin gençlik kanadı sanayi ve bankaların kilit noktalarının kamulaştırılması için bir istek öne sürmüştür. Belçika, İspanya ve diğer

ülkelerde işçi gençliğin Katolik örgütlerinde Sola doğru bir yönelim görülmüştür. Gençlik örgütlerindeki Sola yönelim genç Komünistlerin, Sosyal-Demokratların ve Hıristiyanların örgütleri arasında politik eylem birliğini olanaklı yapmıştır.

Çeşitli politik eğilimdeki gençlik örgütleri arasında uluslararası düzeyde işbirliğinde büyük gelişmeler görülmüştür. Avrupa güvenliği sorunu üzerine Helsinki ve Floransa gençlik ve öğrenci konferansları geniş ve yaygın toplantılar olanaklı hale gelmiştir.

Kapitalist ülkelerde gençlik hareketindeki ilerlemenin temel çizgilerinden biri de toplumsal ve politik yaşamın derinden demokratikleştirilmesi için girişilen hareket-tir.

İş haklarının ve demokratik özgürlüklerin savunulmasında kitleleri harekete geçirmede önayaklık edenler arasında Fransız gençlik örgütleri vardır. Federal Almanya Cumhuriyeti'nde, gençlik, çalışma yasağına karşı savaşım veriyor. İtalyan öğrencilerinin yüksek öğreniminde demokratik bir reform için savaşımları, ülkenin politik yaşamını olumlu yönde etkiledi..

Demokratik gençlik hareketi, kitlelerin, sanayi ve toplumun yönetilmesine geniş demokratik katılımı ve toplumsal e-

şitsizliğin daha ince biçimlerinin, eğitim, kültür, çalışma koşulları ve toplumsal ilişkiler alanlarına getirilen engellerin ortadan kaldırılması isteğini öne sürüyor. Resmi veya yarı-resmi burjuva dünya görüşünü [gençliğe] zorla aşılamanın bir yöntemi olan «kitle kültürü»ne karşı çıkış gençliğin demokratik platformunda önemli bir köşetaşıdır.

60'ların sonundan beri, genç işçiler ve emek hareketine yeni katılanlar, tekellere karşı savaşımda büyük etkinlik göstermişlerdir. Genç işçi sınıfı eylemcileri ve demokratik kitle hareketlerinin üyeleri arasında toplumsal ve ideolojik ilişkilerde hızlı bir artış görülmüştür. Genç işçi hareketi kendi örgütsel biçimlerini de geliştirmiştir. Genç işçiler kendi istemlerini öne sürüyorlar: Daha çok eğitim olanakları, bilimsel ve teknolojik devrim koşullarında daha iyi bir iş eğitimi, ücretlerde gençlere uygulanan ayrıma son verilmesi ve emeğin korunması gibi. Meslekte ve çalışmada demokrasi istemleri, genç işçiler ve onların hareketleri tarafından geliştirilen istemler arasında önemli bir yer tutmaktadır. Bazı ülkelerde, meslek demokrasisi için savaşım, işçi sınıfının örgütlenmesinde yeni biçimlerin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Büyük Britanya'da genç işçiler,

işyeri konseylerinin kurulması için çaba gösterdiler. FAC'da sendikaların omuz verdikleri, genç işçilerin eylemleri sonunda, 1972'de genç işçi temsilcilerinin haklarını genişleten bir yasa çıkarıldı.

Genç işçiler, hem kendileri eylem yapmakta hem de işçi sınıfının tüm eylemlerine katılmaktadırlar. Genç işçiler açısından en büyük etkinlik, büyük ve önde gelen sanayi dallarında görülüyor. Bu etkinlik, daha az uzmanlaşmış emeğin kullanıldığı, gençliğin ve birincil olarak ırksal ve ulusal azınlık üyelerinin ve göçmenlerin payının oldukça önemli olduğu kamu hizmetleri alanındaki işçileri de etkileyebilir.

Genç işçiler, hiçbir toplumsal ilerleme veya demokrasi sağlamayan bir seçenek olan bilimsel teknolojik devrimin teknokratik varyantını kabul etmemeleriyle gözlemleniyorlar. Ağır işlere, işin yoğunlaştırılmasına ve girişim olanağının tanınmamasına karşı seslerini yükseltiyorlar. İşlerin çekici hale getirilmesi, genç işçilerin istemlerinden biridir. [Genç işçilerin] kapitalist üretim sürecinden soğumaları, burjuva toplumunda olmayan bir şeye, emeğin, yüksek toplumsal ve insancıl değerinin verilmemesine, bağlı olduğu kuşku götürmeyen bir gerçektir.

Genç işçilerin eğitim alanındaki gerek-

sinimleri; mesleki eğitim, yeniden eğitim ve kültürel değerlere ulaşabilmenin yanında, toplumun karşı karşıya olduğu yeni amaç ve görevlere (örneğin, doğanın korunması ve çevre koşullarının iyileştirilmesi) karşı keskin tepki, gençliğin ulus çapında köklü toplumsal ve ekonomik dönüşüm için verdiği savaşımın önemli bir parçası haline geliyor. Bu, tüm demokratik güçlerin geliştirdiği ortak platformların olanaklı olmasıyla sonuç veriyor.

Son yıllarda öğrencilerin hareketi önemli adımlar attı. Çoğu öğrenciler zor koşullarda yaşıyor. Okul ücretleri artıyor. Bu nedenle, ABD yüksek okul öğrencilerinin yarıya yakını öğrenimlerinin ikinci ya da üçüncü yılında okulu bırakmak zorunda kalıyor. Bitirebilenlerin durumu ise yine içler acısı: 1976'da bir milyondan fazla yüksek okul mezunu ABD iş bulma kurumlarına başvurdu.

Gerçeklerin de gösterdiği gibi, öğrencilerin çoğunluğunun karşılaştığı zorlukların boyutları köklü bir biçimde değişti. Bugünün burjuva toplumunda öğrenciler yalnızca otomatik ücretli ve ayrıcalıklı okullara giden varlıklı ailelerden gelmiyorlar. Bilimsel ve teknolojik devrim, yüksek okullarda ve diğer okullarda daha fazla öğrencinin öğrenim görmesini gerektiriyor ve bu

etki küçük burjuva kesimler, köylülük, aydınlar ve işçi sınıfı temsilcilerinin de okullara alınmasını içeriyor. Kapitalizmde okulu bitirebilenlerin çok büyük bir bölümü değerini yitirmiş diplomalarıyla emek pazarında buldukları işte çalışmak zorunda olan, geleceğin yüksekokul mezunları olmaya yöneliyor. Genç mezunların çok büyük bir kesimi kapitalist emek pazarında işgüçlerini satmak zorunda olan, bir tek farkla, fabrikalarda değil, fakat mühendis, teknisyen, doktor ve bilim adamı olarak satmak zorunda kalan proleterleri simgeliyorlar. Birçok kapitalist ülkede öğrenci hareketinin çıkış noktası çoğu kez öğrenim sistemindeki aşırı derecelere varan geriliğe karşı kızgınlığın yükselmesinden kaynaklanıyor. Üniversitedeki tek düzeliğin eleştirisi, tüm burjuva toplumunun ideolojik ve kültürel değerlerinin yeniden gözden geçirilmesine ve kapitalst devletlerin ekonomik ve politik kurumlarının yadsınmasına dönüşüyor. Böyle bir eleştiri tekelci sermayenin egemenliğine yöneliyor.

Tüm kapitalist dünyada gençlik hareketi en sert bir toplumsal sorun ile karşı karşıya: ulusal ve ırksal azınlıklara karşı tavır. Kapitalist dünyada toplumsal ve politik yaşamın son yirmi yıllık gerçeği, küçük burjuvazi içinde milliyetçiliğin alev-

lendığını gosteriyor. Bununla birlikte, enternasyonalizmin yayılması ve ilerlemesi tüm dünyada önde gelen eğilimdir.

Gençlik hareketlerinde enternasyonalizmin gelişmesi, ırksal ve ulusal azınlıkların eşit haklarının savunulması zorunluluğunun kavranması, bu azınlıklar tarafından verilen savaşımın desteklenmesi, Solkanat hareketlerin programlarında bu azınlıklara karşı şiddet ve sömürünün durdurulması istemleriyle kendini gösteriyor.

Gençliğin, ülkelerinin önündeki politik, toplumsal ve ekonomik sorunların üstesinden gelmek için verdiği savaşım, uluslararası dayanışma hareketiyle sıkı sıkıya ilintilidir. Örneğin, Şili ve Uruguay'daki ilerici güçleri destekleyen demokratik gençlik hareketi önemli kazanımlar elde ediyor. ABD'deki birçok grev ve iş çatışmalarında, güneyde bile genç işçiler -siyah ve beyaz- ortak eylem koydular. Bazı kuzey bölgelerinde uçak ve otomobil işçileri sendikalarının üst derecedeki seçimlerini genç beyaz işçiler tarafından desteklenen slyahlar kazandı. ABD üniversitelerinde siyah öğrencilerin kazanımları beyaz gençliğin en ilerici kesimleriyle bağlaşıklık ile elde edildi. Belçika, Fransız ve FAC öğrencileri yabancı işçi ve öğrencilere gözetilen ayrıma karşı savasım veriyorlar. Avustralya'da

gençlik, yerliler için eşitlik istiyor. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde gençliğin kurtuluş hareketi yeni bir boyut kazanıyor.

Gençlik, ulusal kurtuluş savaşımında politik deneyimi özümseyerek, kendi gücüne olan güvenini arttırıyor ve ulusal bağımsızlığın kazanılmasının ilk ve ivedi amaç olduğunun, bunun ertesinde politik ve özellikle ekonomik bağımsızlığın sağlamlaştırılması ve sömürgeciliğin sonuçlarının ortadan kaldırılması görevinin doğduğu bilincine varıyor.

Temel toplumsal ve ekonomik değişimlerin kazanılması için, emperyalist sömürüye karşı verilen savaşım, genç kuşağın etkin rol oynadığı birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesinde özel olarak ivedilik taşıyor.

Gençlik hareketinde enternasyonalizmin gelişmesi, uluslararası, bölgelerarası ve kıtalararası bağların gelişmesi ile elele gidiyor.

Uluslararası gerilimin yumuşadığı günümüz koşullarında gençlik hareketi yeni görevlerle karşı karşıyadır.

Saldırgan askersel maceracılığa ve müdahalelere karşı, militarizmin ideoloji ve psikolojisine karşı etkin muhalefet son yıllarda demokratik gençlik hareketindeki

temel öğelerden biri olmuştur. Gençliğin politik etkinliği her yerde gözle görülür derecede barış ve uluslararası güvenliğin pekiştirilmesi yaşamsal sorununda odaklaşmıştır. Bu, ABD gençliği tarafından ülkelerinin Vietnam'a saldırısına karşı [savaşımında] açığa çıkmıştır. Japonya, gençliği ABD askeri üslerinin kapatılması ve sözümona kendini savunma diye adlandırılan militarist sistemin ortadan kaldırılması için savaşım veriyor. Avrupa'da, gençler Avrupa güvenliği ve aynı zamanda da kendi ulusal anti-savaş amaç ve programları için savaşıma katılıyor.

Saldırıya karşı savaşım, demokrasi ve insanlık için verilen savaşımla sıkı sıkıya bağlı olduğundan gençlik hareketi savaşa karşı harekette birleşiyor. Savaşa ilk çağrılanın ve savaş alanlarına ilk gönderilenin gençlik olması nedeniyle, militarizm ve savaş maceraları genç kuşak için sürekli yakıcı bir sorun olmuştur.

Uluslararası gerilimin yumuşaması dünya barışı için yeni savaşım biçimlerini gerektiriyor. Barış güçlerinin çabalarında hiçbir gevşemeye, demokratik güçlerin yeni koşullar altında bazı temsilcilerinde görülen gevşemeye izin verilemez. Yumuşama politikasını lekelemeye, belirginliğini ve yönünü yozlaştırmaya çalışan aşırı «Sol»-

kanat ve Sağ güçlerın çabalarına karşı savaşımda yeni görevler ortaya çıkmıştır.

Gençlik, demokratik kitle hareketlerinde ve devrimci demokraside önde gelen güçlerden biridir: Ancak geçmişin acı deneyimi onların çeşitli Solcu ve Troçkist akımların, bu arada Maoizmi de içeren dizginlenemeyen şovenizmin, faşizm için yedek ve vurucu güç olarak kullanılabileceğini göstermiştir. Hitler Almanyası'nda ve faşist İtalya'da olan işte buydu.

1970'lerin birinci yarısında ABD ve Batı Avrupa'daki şiddetli ekonomik gerileme, çalışan insanların yaşam koşullarını kötüleştirerek, hem sağ hem de «Sol» doğada gençliği etkileyen düşünce biçimlerinin ortaya çıkmasına neden oldu. Aşırıcılığın etkileri kendini İtalya, FAC, Fransa ve ABD'de gençliğin belli kesimlerinde gösterdi; «Sol»-kanat aşırıcılığı Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın bazı ülkelerinde güçlüdür. Zaman zaman hem aşırı sağ ve hem de aşırı «Sol» hareketlerde yükselmeler olmuştur.

Aşırı gericiler ve vurucu güçleri, kapitalist ülkelerin yaşadığı ekonomik zorlukları sömürerek yumuşamayı sakatlamak ve ülkelerinde yapay gerilim yaratmak için çalışıyorlar. Batı Avrupa ülkelerinde bazı aşırı-sağ güçler ülkelerinde Şili Cuntası

«deneyimi»nin uygulanmasını, darbeler yapılarak gerici diktatörlüklerin kurulmasını istiyorlar. Bu alçakça tertipler karşısında gençliğe önemli görevler düşüyor.

Devrimci lafazanlık ve politik maceracılık «Sol» gruplar için her zaman bir platform olmuştur. İşsizliğin çok uzun zamandır sürdüğü koşullarda işsiz ve ücretleri ödenmeyen fabrika işçilerinin ve uzmanların bir bölümünün aşırı düşüncelere eğilim duyabileceği anımsanmalıdır. Militarist maceraların, bunun yanında ekonomik bunalımların birçok durumlarda aşırı-Sağ ve aşırı-Sol duygu ve düşüncelerin nedeni olduğu bilinen bir gerçektir. Demokratik güçlerin dinamizmine ve arkalarındaki toplumsal desteğin günümüz koşullarında artmasına karşın, hem Sağ hem de Sol aşırıcılık tehlikesi gözardı edilemez. Sol aşırılık tahrif ettiği Marksizm düşüncesine başvuruyor, devrimci öfkeye sahip, bilimsel sosyalizmi ve Marksizmi öğrenmeye aşırı istekli gençlik kesimi üzerinde önemli ölçüde bir etki kurmaya çalışıyor.

Gençlik hareketini de içine alan demokratik kitle hareketinin gelişiminin şimdiki aşamasının karmaşıklığı, egemen güçlerin kullandığı taktiklerdeki değişim, emekçi halk ve kamuoyunu etkilemek için tüm ideolojik araçların kullanılması ile de

belirleniyor.

Genç kuşağın politikaya karşı ilgisizliğini, tarihsel ilerleme akımının ve çağımızın somut gereksinimlerinin yansıması olan bugünün ilerici düşüncesinden soyutlanmasını sağlamak için ideolojik ve kültürel araç ve aygıtlara başvurdukları söylenmeden geçilemez. Aynı zamanda etkin ve demokratik yönelimli gençliği etkilemek için, daha «entellektüel» ve esnek yöntemlerin kullanılması büyük ölçüde artmıştır. İleri kapitalist ülkelerde, gençlik sorunlarıyla ilgilenmek için özel devlet kurumları kurulmuştur: bu kurumlar, özellikle burjuva ideolojisini genç insanlara aşılamak için kullanılıyor. Bunların yanısıra, genç insanların enerjisini emperyalist dış politikaya kanalize etmek için çeşitli araçlar harekete geçirildi ve [ileri] adımlar atıldı. Bunun bir örneği ABD'de kurulan Barış Gönüllüleri'dir.

İleri kapitalist ülkelerde gençliğe karşı devlet politikasının değişmesinin genç Solkanat hareketini işçi sınıfına doğru yönelmeye ittiği ve öğrenci gençliği işçi sınıfına yakınlaştıracak biçimde etkilediği düşünülebilir.

Gençlik hareketi, gelişiminde, ideolojik arayışların karmaşık yolundan geçti ve Marksist-Leninist düşüncenin çekici gücü

hepsinde olmamakla birlikte gençliğin birçok kesimleri üzerinde, büyük bir etkide bulundu. Olgunlaşmamış ideolojik görüşler gençliğin bir kesiminin büyük eksikliğidir. Değişik dinsel doktrinler, Zen Budizmi, anarşizmle güçlü bir biçimde karışmış toplumsal ütopizm (toplumun kendiliğinden ve kendi kendini yönetmesi ideali); Sartre tarafından formüle edilen Varoluşçuluk; şiddetin olağanüstü önemini ve onun mutlak kullanımını savunan Blankizm ve Babeufçülüğün canlanması olan nihilizm; Troçkizm ve Maoizm; Mun'ın «Birleşik Kilisesi» ve daha birçoğu, genç insanların, özellikle öğrenci gençliğin kafasını zehirleyen ideolojik tortulardır.

İdeolojik kavramlar, politik olarak gençliği bozacak biçimde tasarlanarak biçimlendirilmiştir. Bunlar, gençliğin fizyolojik ve demografik özelliklerinin mutlaklaştırılması üzerinde temellenen teorileri içine almaktadır. Kuşaklararası uçurum kavramı özellikler, Freud'cu ve yeni-Freud'cu görüşlerden kaynaklanmıştır. Bu gibi sosyologların gençliğin yeri ve toplumsal işlevine ilişkin görüşleri bilimsel ve teknolojik devrimle bağlantılı spekülatif sonuçların yardımı ile gerçekleştirilmektedir. Gençliğin devrimci savaşımdaki «özel» ve «yeni» itici rolü «Sol»-kanat

radikalizminin ideolojik kuramının temel ilkesi olmuştur. Bu öncü güç kuramı, işçi sınıfını kapitalist sistem ve burjuva toplumuyla bütünleştiren tanınmış tez ile elele gitmektedir. Bu, Markus, Ellul ve aynı boydan diğer ideologlar tarafından yüceltilmiş ve yayılmıştır. Kuşaklararası uçurum teorisi aynı zamanda E. Fişer ve F. Marek gibi revizyonistler tarafından da gençliği komünistlere karşı getirmek için ileri sürülmüştür.

Gençliği devrimci çekirdek olarak kabul eden öncü güç kavramı, «Sol» radikalizmin yaşamsal dürtüsü olarak adlandırılan kendiliğinden kendini bulma ile ve [daha] tanınmış olan her türlü örgütlenme biçimine hoşnutsuzluğun aşılanması ile atbaşı gitmiştir. «Sol» radikalizm, Komünist ve işçi partileri tarafından üretilmiş ve dünya sosyalist sisteminin deneyimlerinden ortaya çıkanlar da içinde olmak üzere zamanla sınanmış tüm düşüncelere, ilkelere, savaşım ve örgütlenme biçimlerine karşı olan belgileri göklere çıkarmıştır. «Sol» radikalizm, genel olarak «merkeziyetçiliğe» ve yine genel olarak sınıf niteliğine bakmadan devlete karşı ortaya çıkmıştır. «Sol» radikalizm, hareketin kendiliğindenci niteliğini ve «doğrudan» eylemi yüceltir; «aygıt» ve «bürokrasi»ye ve benzerlerine karşı

muhalefette Troçkist sloganları ele alır. Proleter disiplininin ve partinin yönlendirici rolünün eleştirisi çoğunlukla revizyonist ve anarşistlerin görüşleriyle çakışır.

Gençliğin ve gençlik hareketinin oynadığı rolün, öncü güç [kavramı] olduğunu savunan çoğu seçkin ideolog son zamanlarda teorilerinde düzeltmeler yapmıştır. Örneğin Marküs şimdi devrimci savaşımın öncülüğünü daha önce öne sürdüğü gibi salt öğrencilerde değil, aynı zamanda işçi gençlikte de, ya da daha doğrusu, işçi sınıfından gelip üniversitelere giren genç insanlarda görmektedir. Geçmişte, Marküs gençliğin moral, duygusal ve eylemci protestosuna özel vurgu koyduysa da, daha sonraları (örneğin 1973 Ocak'ında **Le Nouvel Observateur** ile yapılan röportajda olduğu gibi) kapitalizme karşı örgütlü bir savaşımın gerekliliğini kabul etmek zorunda kalmıştır.

Ancak, radikal ve liberal teorik kuramlar, yaşamın toplumsal ve politik biçimlerinin nasıl değişmesi ya da bu biçimlerin içeriği sorusuna hiçbir açıklık getirmemiştir. Eskiden olduğu gibi, değişimleri gerçekleştirmek için bilinç alanına vurgu konulmuştur. Marküs sosyalizmin ancak (yukarıda sözü edilen röportajda) bireysel ve kollektif bilinçte değişiklik yoluyla gelece-

ğini ileri sürerek bilinçteki değişikliğe birincil önem vermiştir. **Ne Marks Ne İsa** (Paris 1970) adlı kitabında liberalizmin önde gelen ideologu Revel, bir çok politik devrimin kendilerini politik ve ekonomik alanlarda sınırladıkları için ve insanda yeni bir bilinç dalı yaratamadıklarından başarısızlığa mahkûm olduklarını öne sürdü. Bilinçteki bir değişikliğe bağlı devrim kuramının en çok tanınan teorisyeni birçok baskı yapan **Yeşeren Amerika** adlı kitabın yazarı Ch. Reich'tir. Onun görüşüne göre, hasta bir toplum ancak yürütücüsü -genç kuşak- olan «yeni bir bilinç» yoluyla toplumun yapısı devrimcileştirilerek iyileştirilebilir. Doğrudan politik yöntemlerle değil, fakat kültürde ve bireylerin yaşamlarının niteliğinde bir değişiklikle devrim yürütülecektir. Sonuç olarak bu politik yapıda da bir değişikliği getirecektir. Bu filozof ve sosyologların, geleceği «gençlik kültürü» ve «gençlik toplumu» olarak öngörmeleri, doğası bakımından ütopiktir.

Bu ideologlar, gençliğin devrimci çabasını dizginleyerek, kapitalist toplumun yıkılmasına yönelmeyecek bir yola çekerek egemen güçlere değer biçilmeyecek hizmetlerde bulunuyorlar. Ortadan kaldırılan kapitalist sistemin gelişme perspektiflerinden söz edilirken Marksistler tarafından

uzun zamandır eleştirilen kapitalizmin «çöküşünde kurulacağı» teorisine taze kan veriliyor. Bu, özellikle hem Marküs hem de Reich'in kuramlarında görülebilir.

Bazı aşırı «Sol» ideologlar işçi sınıfı gençliği tarafından verilen savaşımı mutlaklaştırma ve yalıtlama yolunu tuttular; bu, örneğin yeni savaşım biçimlerinin ortaya çıkmasını gençliğin işçi sınıfı içindeki oranının atmasında gören Belçikalı Troçkist E. Mandel'in de yazarları arasında bulunduğu **«uvriyerizm»** kuramında kendini göstermektedir **(Le Monde Diplomatique,** Haziran 1971).

Gençlik arasında ideolojik çalışma sorunları, Sosyalist Enternasyonal'in 1969'daki 11. Kongresi'nde «demokratik sosyalizm» kuramı ayrıntılı bir biçimde tartışılarak gençliğin Sosyal Demokrasi tarafına kazanılmasının önemi vurgulandı. «Demokratik sosyalizm» teorisyenleri bunu kapitalizm ve komünizm gibi «aşırılıklardan» kaçınmayı olanaklı kılacak ve yeni bir «sosyal demokratik sistem»e yönelecek bir «üçüncü yol» olarak açıkladılar.

«Demokratik sosyalizmi»n ideolojik silahı gençliğin farklı kesimlerini ayrıntılı bir yolla etkileyecek biçimde düzenlenmişti. Öğrenci gençlik ve genç aydınlar için, Sosyal Demokrasi'nin, «özgürlük ruhu»nda

bir parti olduğu, çatısında idealist, dinsel, bunun yanısıra Leninizmin karşısına konulan Marksizm'i de içeren tüm dünya görüşlerinin uyum içinde yaşayabileceği tezi öne sürülmüştür. Son zamanlarda yeni bir kuram, Marks ve Engels'in devrimci şiddeti reddeden ve bugünün Sağ-kanat Sosyal-Demokratlarını onların en sadık ve kurallarına uyan izleyiciler olarak göstermek isteyen «demokratik Marksizm» ileri sürülüyor. Sosyal-Demokratların Batı Avrupa sendikalarının bazılarında kilit noktaları tutmaları nedeniyle «demokratik sosyalizm» düşüncesi işçi sınıfı gençliği üzerinde kuvvetli etki yapıyor.

Sosyalizm, Sosyal-Demokratlar, liberal ve radikal ideologların yorumlarında kasıtlı olarak tahrif ediliyor. Tüm bu akımlarda ortak olan nokta hepsinde sosyalizm kuramlarının Marksizm-Leninizm ile karşı karşıya getirildiğidir.

Ancak, deneyim, Marksist-Leninist doktrinin yenilmezliğini göstermiştir. Gençlik içinde Marksizm-Leninizm düşüncelerinin daha iyi bilinmesine doğru yönelim öncekinden çok daha fazladır. Örneğin, Büyük Britanya, ABD ve FAC'da genç insanlar, geniş bir biçimde, Marksist-Leninist literatürün okunduğu derneklere [topluluk], merkezlere ve Komünist Parti eğitim mer-

kezlerine katılıyorlar. 1972 Kasım'ında Moskova'da toplanan Dünya Emekçi Gençlik Toplantısı (*) çağımızın büyük sosyo-ekonomik sorunlarının Marksist-Leninist çözümlenmesinin çok geniş bir uluslararası forumda yaratıcı bir biçimde tartışılabileceğinin olanaklı olduğunu göstermiştir.

Genç insanlar İtalya, Fransa, Büyük Britanya ve diğer ülkelerde Komünist ve işçi partilerinin saflarını dolduruyorlar.

Marksist gençlik örgütleri gelişiyor ve güç kazanıyor. Genç insanların çok değişik kategorilerinden temsilciler - öğrenciler, genç işçiler vb. - gerçek bilimsel sosyalizmin irdelenmesinde birleşiyorlar.

1969'daki Uluslararası Komünist ve İşçi Partileri Toplantısı komünistlerin oldukça etkinlik gösterdikleri gençlik hareketindeki büyük yükselmeyi vurguladı. Komünist Partileri, denmektedir bu toplantının sonuç belgesinde «bilimsel sosyalizm düşüncelerini işçi sınıfı hareketi içinde ve gençliği de kapsayan geniş kitleler arasında yayacaklar; Marksizm-Leninizm'in utkusu için çalışacaklar, onun ilkelerini yüksekte tutacaklar, somut koşullara uygunluk için-

---

(*) Dünya Emekçi Gençlik Toplantısı - Moskova 1972 - İYG Yayınları.

de teori ve politikada Sağ ve Sol-oportünist çarpıtmalara karşı, revizyonizm, doğmatizm ve Sol-sekter maceracılığa karşı savaşacaklardır.» (10)

Moskova toplantısı, «yalnızca işçi sınıfı hareketi ve onun Komünist öncüsü ile sıkı işbirliğinin onlara [genç insanlara] gerçek devrimci perspektifleri gösterebileceğine» olan derin inancı dile getirdi. (11)

Komünist partilerin hem programları hem de pratik çalışmaları gençliği yalnızca emekçi halkın bir birleşiği olarak değil, aynı zamanda, bağımsız ve özgül toplumsal-demografik bir grup olarak görmekte, gençliğin sorunlarını ayrı olarak ele almaktadır.

Günümüz komünist hareketinin gençliğe verdiği önem, son yıllarda **Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi**'nin Yazı Kurulu [toplantısı] da içinde olmak üzere, Komünist ve İşçi Partileri tarafından gençliğin eylemleri ve konumu üzerine, hem ulusal hem de uluslararası düzeyde çok sayıda özel toplantı ve konferansların düzenlenmesi gerçeği ile de kanıtlanmaktadır. Bu toplantılarda uluslararası gençlik hareketinin barış için verilen savaşımda, savaşların nedeni olan emperyalizme karşı birleştirilmesi için geniş olanakların varlığına dikkat çekildi. Gençlik içinde geniş bir cephenin,

Sosyal-Demokrat, Hıristiyan gençlik örgütlerini de kapsayacak bir cephenin oluşturulması sonucuna varıldı. Gençlik içinde işçi sınıfının toplumsal ilerleme için verilen anti-emperyalist savaşımdaki öncülüğünün bilincine varması için geniş ideolojik ve eğitimsel çalışmanın gerekliliği vurgulandı. Çalışan gençliğin çeşitli kesimlerinde ve en önce sanayi dalında çalışanları kapsayacak biçimde Komünist hareketi etkinleştirmenin sorunlarına da özel önem verildi.

Komünist partiler Solcu görüşlerin etkisi altında olan gençlik kesimlerini kazanmak ve yeniden eğitmek için büyük çaba harcıyorlar. Marksist bilimciler «Yeni Sol» hareketin ideolojisi, toplumsal içeriği ve kaynaklarının politik ve teorik çözümlenmesini yaptılar. Marküs teorisinin, Reich, Ellul, Sartre ve aynı boydan olanların kuramlarının, gençlik alt-kültürü ve benzer kavramların maskeleri düşmüş, Troçkizm ve Maoizm düşüncelerinin sosyo-politik içeriği ve felsefi kategorileri hakkında eleştirel bir çalışma yürütülmüştür.

Komünist partiler ve Marksist gençlik örgütleri aşırı Sağcıların etkilerine etkin biçimde karşı koymak için Sağ-kanat aşırılığını yükselten etkenleri çözümlüyor ve onları gözönünden hiç ayırmıyorlar.

Aynı zamanda, Komünistler, genç ku-

şağı, gençlik içindeki çeşitli toplumsal grupların istemlerini dikkate alarak özgün sorunlarının çözümü için savaşım vermeye çağırıyorlar. Gençliğe, özgün istemleri ile tüm ilerici güçler tarafından tekellerin ve askeri-sanayi komplekslerin egemenliğine karşı köklü demokratik ve toplumsal değişiklikler için verilen genel savaşım arasındaki bağı anlatıyorlar. Komünist partiler, [gençliğin] dünya çapındaki sorunlara ilgilerinin ve bu sorunların çözümlenmesinde rol oynama özlemlerinin tamamen karşılanmasına yardım etmek için çalışıyorlar. Son olarak, gençliğe sosyalist topluluğun politikasını açıklayarak anti-komünizm ideologları tarafından yayılmaya çalışan yanlış bilgilere karşı durmalarına yardımcı oluyorlar.

ABD Komünist Partisi programında da belirtildiği gibi, gençlik canlılık, girişkenlik, cesaret ve ideal taşır. Toplumsal değişimlerde etkin araçlar olabilmek için bu nitelikler körce degil. çelişkili olan güçleri değerlendirerek kullanılmalıdır. Kapitalist toplum, gençliğin tekellerin egemenliğine karşı işçi sınıfı ile birlikte savaşabileceğini yadsır.

İtalyan Komünist Partisi, gençliğin politik birliğini üç temel ideolojik akımın -Katolik, Sosyalist ve Komünist- toplumun

derin değişimi programı etrafında toplanması şeklinde diyalektik bir birlik olarak kabul ettiğini açıklamıştır.

Almanya Komünist Partisi, gençlik sorunları üzerine gençliğin temel haklarını formüle eden özel bir program geliştirmiştir: Barış içinde bir arada yaşama ve bilinçlerinin militarist ve neo-nazi düşüncelerle zehirlenmesinden korunma; çağdaş, insancıl ve bilimsel temele oturmuş bir eğitim; gençliği etkileyen tüm sorunların çözümüne katılma; toplumsal güvence ve eşitlik, dinlenme zamanının akılcıl bir biçimde kullanılması.

Gençlik sorunları, Fransız Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin genel toplantılarında bir çok kez görüşülmüştür. Hindistan Komünist Partisi'nin 9. Kongresi'nde kabul edilen kararda; gençlik ve öğrenci örgütlerinin Marksizm-Leninizme ve HKP'ne yönelmeleri ve kitle niteliğini yitirmemeleri gerektiği belirtilmiştir.

Tüm bunlardan da anlaşılacağı gibi, Komünist Partiler gençliğin istemlerinde büyük önem taşıyan sorunları yansıtmaktadırlar. Gençliğin demokratik ve sosyalist görevleri arasındaki ilişki sorununun Marksist yanıtını anlamada Lenin'in yazdığı gibi «demokrasi için savaşımı sosyalist devrim için verilen savaşımla **birleştirmeyi»**

kavramasında yardımcı oluyorlar. (12)

Gençlik, geniş tabanlı anti-tekel ve demokratik bir koalisyonun kurulmasında önemli bir etkendir. Gençlik hareketinin, demokratik kitle hareketinin diğer kesimlerini işçi sınıfı hareketiyle birliğe çekmek, topluluğun çıkarlarına, yaşam standartlarına, tekellerin saldırılarına karşı savaşıma, demokratik haklar ve özgürlükler ve yumuşamanın tüm kıtalara uzandırılması ve ilerletilmesi için verilen savaşıma dayanmaktadır. Bugün ve gelecekte temel ortak bağlar işte burada yatmaktadır.

Dünya gençlik hareketindeki rolleri son yıllarda gözle görülür bir biçimde artan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin etkin çalışması için yeni ve geniş olanaklar doğmuştur.

Proleter enternasyonalizmi ilkesine bağlı kalarak Sovyet Komünist Gençlik Birliği diğer ülkelerdeki ilerici gençlik kesimleriyle kardeşçe ilişkilerini yılmadan pekiştiriyor. Sovyet Komünist Gençlik Birliği 17. Kongresinden SBKP Merkez Komitesine gönderilen mesajda belirtildiği gibi, Birlik, dünya komünist ve demokratik hareketinde daha büyük bir dayanışma için savaşımda çabalarını arttıracaktır. Yarım yüzyıldan fazla bir zamandır büyük Le-

nin'in ismini ona lâyık bir biçimde taşıyan Birliğin emperyalizme karşı savaşan, ulusal bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve barış için, gençlik ve acı çeken tüm insanlığın daha iyi bir geleceği için savaşım verenlerin yanında olacağından hiç kuşku yoktur.

TÜSTAV

NOTLAR

(1) L.I. Brejnev **Komünizmi Kuracak Olan Gençlerdir** Moskova 1970 s. 229, (Rusça)
(2) V.I. Lenin **Toplu Yapıtlar** Moskova, cilt 11, s. 412
(3) a.g.e., cilt 7, s. 52-53
(4) a.g.e., cilt 11, s 354
(5) a.g.e., cilt 23, s. 164
(6) a.g.e., aynı yer
(7) a.g.e., cilt 41, s. 200
(8) a.g.e., cilt 9, s. 323-324
(9) L.I. Brejnev **Amacımız: Barış ve Sosyalizm** Moskova 1974, s. 96
(10) **Uluslararası Komünist ve İşçi Partileri Toplantısı Moskova** 1969, Prag 1969, s. 38
(11) a.g.e., s. 26
(12) V.I. Lenin **Toplu Yapıtlar** cilt 35, s 267

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

●

Emekçi Gençlik Dizisi : 4

DÜNYA SENDİKALAR KONFERANSI

Toplumda ve Çalışma Hayatında Gençliğin Yeri ve Rolü

●

Emekçi Gençlik Dizisi : 2

DÜNYA EMEKÇİ GENÇLİK TOPLANTISI

●

Eğitim Dizisi : 1

BİR DEVRİMCİ NASIL OLMALIDIR?

G. Dimitrov

●

Belge Dizisi : 1

Monkado Kışlası baskınının 25. Yıldönümünde yaptığı konuşma :

MARKSİZM LENİNİZME EVET!
OPORTÜNİZME HAYIR!

Fidel KASTRO

— ÇIKIYOR —

TÜSTAV

ilerici yurtsever gençlik

IYG yayınları arasında, dört renkli, 10X15 boyutlarında kromolüks kağıda, lake ofset baskılı 18 çeşit kartpostalımız çıkmıştır. Çıkan çeşitlerimiz şunlardır:

V. İ. Lenin (2 değişik kart), **K. Marks F. Engels, G. Dimitrof, M. Suphi, L. Korvalan, N. Hikmet, O. Kemal, İ. Bilen, 1 Mayıs 1977, 1 Mayıs 1978** (7 değişik kart)

Hazırlanan kartlarımız:

Lenin (büyük boy, 2 değişik kart), **Marks - Engels - Lenin** (büyük boy), **L. Brejnev, Fidel Kastro** (2 değişik kart), **Che Guevera** (2 değişik kart), **İ. Bilen - H. Florakis - E. Papayoanu** (büyük boy) **1 Mayıs 1978, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali - Havana/78** (7 değişik kart)

Hazırlanan Posterlerimiz:

50X70 boyutlarında kuşe kağıda, renkli, ofset baskılı.

1 Mayıs 1978, İ. Bilen (portre), **İ. Bilen - E. Honecker, Lenin.**

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

TÜRKİYE DAĞITIMI : TEMEL DAĞITIM

TEMEL DAĞITIM

MERKEZ : Himaye-i Etfal Sk. Orhan Bey İşhanı No.6/1 Cağaloğlu - İSTANBUL

ŞUBELER

ANKARA : Ataç Sk. Nur Apt. 33/3 Yenişehir - ANKARA

İZMİR : 3. Beyler, 850 Sk. 31/201 Kemeraltı - İZMİR

ADANA : İnönü Cd. Kızılay İş Hanı arkası, Özkan Apt. No: 5/3 ADANA

DİYARBAKIR : Ali Emiri Cd. 2. Sk. No: 8 DİYARBAKIR

ZONGULDAK : Mithatpaşa Mah. Okul Sk. No: 16 ZONGULDAK

İZMİT : Demiryolu Cd. Saka İş Hanı, 122/B K. 2/3 İZMİT

OKU – OKUT

TÜSTAV

ABONE OL

ABONE BUL

TÜSTAV

TÜSTAV

10 TL